

Dosarul nr. 3-928/2022
2-22052079-12-3-13042022

HOTĂRÎRE
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 28.06.2022 în mun.Chișinău
Hotărârea integrală întocmită la 27.07.2022

28.06.2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)

Instanța compusă din :

Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor

în contencios administrativ

Igor Barbacaru

Grefier

Maria Scutari

examinînd în ședință publică, acțiunea de contencios administrativ depusă de către Vdovicenco Valentin împotriva Primarului General al mun. Chișinău, persoane terțe Pretura sectorului Rîșcani, Doina Serghei, cu privire la anularea actului administrativ defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 13.04.2022, Valentin Vdovicenco reprezentat de avocatul Dorel Rotaru s-a adresat la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) cu cerere de chemare în judecată în contencios administrativ împotriva Primarului General al mun. Chișinău, persoane terțe Pretura sectorului Rîșcani și Doina Serghei, solicitînd :

- Anularea dispoziției Viceprimarului general al mun. Chișinău, nr.74-dc din 25.01.2022 „Cu privire la revocarea domnului Vdovicenco Valentin din funcția de Vicepretor al sectorului Rîșcani”;
- Obligarea Primarului general al mun. Chișinău să emită actul administrativ individual cu privire la restabilirea lui Vdovicenco Valentin în funcția de vicepretor al sectorului Rîșcani, mun. Chișinău;
- Obligarea Primarului general al mun. Chișinău să emită actul administrativ individual cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Vdovicenco Valentin a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începînd cu data de 25.01.2022 pînă la data restabilirii în funcție;
- Obligarea Primarului general al mun. Chișinău să emită actul administrativ individual cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Vdovicenco Valentin a despăgubirii pentru prejudiciul moral echivalentă cu 50 000 lei;
- Încasarea din contul Primarului general al mun. Chișinău în beneficiul lui Vdovicenco Valentin a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu acest proces.

În motivarea acțiunii a invocat că, în fapt, în conformitate cu dispoziția Primarului general interimar al mun. Chișinău, dl Adrian Talmaci, nr.371-dc din 01.08.2019 „Cu privire la numirea dlui Vdovicenco Valentin în funcția de vicepretor al sectorului Rîșcani”, a fost numit în funcția de vicepretor al sectorului Rîșcani. mun. Chișinău.

Prin dispoziția Primarului general al mun. Chișinău, dl Ion Ceban, nr. 125/1-de din 02.03.2020 „Cu privire la revocarea dlui Vdoviceneo Valentin din funcția de vicepreștor al sectorului Râșcani”, a fost încetat mandatul dlui Vdoviceneo Valentin de vicepreștor al sectorului Râșcani, mun. Chișinău din 02.03.2020.

Prin Hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani nr. 3-950/2020 din 24.11.2020 a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Valentin Vdoviceneo împotriva Primarului general al mun. Chișinău, terți Pretura sect. Râșcani, Doina Serghei privind anularea dispoziției, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral, s-a anulat dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 125/1-de din 02.03.2020 „Cu privire la revocarea dlui Vdoviceneo Valentin din funcția de vicepreștor al sectorului Râșcani”, s-a obligat Primarul general al mun. Chișinău să emită actul administrativ individual cu privire la restabilirea lui Vdoviceneo Valentin în funcția de vicepreștor al sectorului Râșcani, s-a obligat Primarul general al mun. Chișinău să emită actul administrativ individual cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Vdoviceneo Valentin a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 02.03.2020 pînă la data pronunțării hotărârii judecătorești, 24.11.2020; S-a încasat din contul Primarului general al mun. Chișinău în beneficiul lui Vdoviceneo Valentin cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7000 lei; s-a obligat Primarul general al mun. Chișinău să emită actul administrativ individual cu privire la achitarea în beneficiul lui Vdoviceneo Valentin a despăgubirii pentru prejudiciul moral echivalentă cu mărimea unui salariu mediu lunar al vicepreștorului sectorului Râșcani. mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chisinau nr.3a-180/21 din 13.10.2021 s-a casat Hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 24.11.2020, *în partea pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și în această parte s-a emis o decizie nouă sub formă de încheiere, prin care s-a declarat pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral ca inadmisibilă*, în rest Hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 24.12.2020 s-a menținut fără modificări; s-a admis parțial cererea formulată de către Vdoviceneo Valentin, cu privire la încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în instanța de apel în mărime de 5000 lei și s-a dispus încasarea de la Primarul general al mun. Chișinău în beneficiul lui Vdoviceneo Valentin cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 2000 lei, suportate în instanța de apel. În rest pretențiile au fost respinse. ca neîntemeiate.

La data de 01.11.2021, afirmă reclamantul că a depus la Curtea de Apel Chisinau cerere prin care a solicitat inițierea procedurii de executare a Hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani nr.3-950/2020 din 24.11.2020 și decizia Curții de Apel Chișinău nr.3a-180/21 din 13.10.2021, în conformitate cu prevederile art.249 Cod administrativ al RM.

La data de 25.01.2022, comunică că a fost telefonat de către colaboratorii Secției resurse umane din cadrul Primăriei mun. Chișinău, care i-au comunicat că este necesar să se prezinte la Primărie. Acolo i-au fost înmânate dispozițiile nr.72-dc din 25.01.2022 „Cu privire la executarea hotărârii judecătorești” și nr.74-dc din 25.01.2022 „Cu privire la revocarea domnului Vdoviceneo Valentin din funcția de Vicepreștor al sectorului Râșcani”, semnate de Viceprimarul Ilie Ceban.

Potrivit dispoziției nr.72-dc din 25.01.2022 s-a dispus restabilirea dlui Vdoviceneo Valentin în funcția de Vicepreștor al sectorului Râșcani, mun. Chișinău și calcularea și respectiv achitarea sumelor bănești în beneficiul lui Vdoviceneo Valentin, în conformitate cu Hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani nr.3-950/2020 din 24.11.2020 cu modificările operate prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.3a-180/21 din 13.10.2021.

Cu toate acestea, dispoziția în cauză așa și nu a fost executată pînă la moment.

Cu dispoziția nr.74-dc din 25.01.2022, afirmă reclamantul că nu este de acord, o consideră ilegală și nefondată, care urmează a fi anulată din următoarele considerente.

1. Potrivit acestei dispoziții, motivul revocării din funcție a servit demersul pretorului sect. Râșcani - dlui Vlad Melnic, nr.03-8/01-60/22 din 25.01.2022 adresat Primarului general al mun. Chișinău. Potrivit acestuia, s-a invocat că, *„eu nu mă bucur de încrederea pretorului sect. Rîșcani dlui Vlad Melnic, ultimul considerând că nu va putea conlucra cu mine, ceea ce va crea blocaje grave în activitățile Preturii Rîșcani”*. În continuare, potrivit demersului se menționează că *„...nu-mi pot exprima consimțământul pentru a lucra cu domnul Vdovicenco Valentin, deoarece, chiar fără culpa domnului, modul în care înțeleg eu lucrurile referitoare la gestionarea treburilor publice, dar și indicațiile și sarcinile Primarului general, diferă de modul în care le tratează domnul Vdovicenco Valentin”*.

Astfel, chiar din demersul formulat de pretor, acesta recunoaște expres lipsa oricărei culpe din partea reclamantului în procesul de exercitare a atribuțiilor de serviciu în cadrul Preturii sect. Râșcani.

2. Temeiurile de drept invocate pentru revocarea din funcție a reclamantului au fost art.4 și art.22 alin.(3) al Legii nr. 199 din 16.07.2010 Cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică, art.29 alin.(2) și art.32 din Legea nr.436/2006 „Privind administrația publică locală”, art. 15 alin.(1), pct. 1) lit. b), art. 16 alin.(3) și art.20 alin.(3)-(4) din Legea nr. 136/2016 „Privind statutul municipiului Chișinău”.

Consideră reclamantul temeiurile invocate neîntemeiate, or, potrivit prevederilor art.20 alin.(4) al Legii nr. 136 din 17.06.2016 privind statutul municipiului Chișinău, Încetarea înainte de termen a mandatului pretorului și vicepretorului are loc în conformitate cu prevederile art. 22 alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică”. Conform acesteia din urmă, „În cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție”.

Din analiza normelor juridice invocate supra, conchide că art.22 alin.(3) din Legea nr. 199/2010 nu prevede temeiuri pentru eliberarea din funcție a pretorului sau a altui demnitar, ci prevede doar procedura revocării din funcție și anume, prin emiterea (atunci când există temeiuri) unui act administrativ al autorității care a numit demnitarul în funcție.

Faptul că alineatul (3) din art.22 al Legii nr.199 din 16.07.2010 prevede doar procedura și nu temeiuri pentru eliberarea din funcție a demnitarului rezultă și din alin.(4) art.22 al acestei legi, care prevede că, „Dispozițiile alin.(3) nu se aplică demnitarilor pentru care legea specială ce reglementează activitatea acestora prevede o altă procedura de încetare a mandatului înainte de termen”. Or. acest fapt, încă o dată accentuează că art.22 alin.(3) din Legea nr. 199/2010 reglementează doar procedura de eliberare din funcție a demnitarului și nu este în sine o lege materială care ar constitui temei pentru eliberarea din funcție a demnitarului.

Prin urmare, pentru eliberarea din funcție a persoanelor cu funcții de demnitate publică (inclusiv a pretorilor) nu este suficient doar să respecti procedura, dar mai este necesar existența unui temei prevăzut de lege.

Argumentele invocate în dispoziția contestată cu referire la dreptul Primarului general de a revoca din funcție vicepretorii doar în baza „lipsei de încredere”, în lipsa unor temeiuri concrete, le consideră drept aberante. Cu referire la acest aspect s-au expus deja instanțele de judecată atât în cauza sa, cât și în alte cauze similare.

Mai mult ca atât, aceste argumente contravin și constatărilor făcute de Curtea Constituțională și reflectate în hotărîrea privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Anexa la Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000 nr. 22 din 22.07.2016.

Conform prevederilor pct.58, 61 și 62 al hotărîrii prenotate, Curtea a menționat:

„58. Cu referire la speța examinată, Curtea retine că, potrivit Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, șeful și adjunctul Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat sunt persoane de demnitate publică. În același timp, Curtea constată că pentru aceste funcții cadrul normativ nu stabilește criterii de numire sau destituire.

61. Astfel, având în vedere competențele funcționale, Curtea menționează că respectivele funcții nu se înscriu în categoria funcțiilor politice, care să justifice excluderea persoanelor care le dețin de la protecția drepturilor speciale de muncă.

62. Curtea menționează că persoanele respective sunt antrenate în raporturi speciale de muncă. Ca urmare, deși acestea sunt numite și revocate din funcție prin Hotărâre de Guvern în lipsa unor criterii strict determinate, ele beneficiază de drepturi și garanții speciale de muncă, ce decurg din normele generale ale legislației muncii și ținând cont de particularitățile contractelor administrative”.

Concluzia că revocarea din funcție a demnitarului public poate avea loc pentru motive ce nu presupun prezența culpei acestuia rezultă și din prevederile art. 118 Cod administrativ, în conformitate cu care „Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

(2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

(3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia”.

Astfel, prin însăși definiția motivării actului administrativ, se impune expres necesitatea motivării acestuia, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Mai mult ca atât, afirmă reclamantul că, pe parcursul perioadei de muncă în funcția de vicepretor al sect. Râșcani, mun. Chișinău 01.08.2019 - 02.03.2020, nu a fost sancționat disciplinar, nu a avut nici o dată obiecții sau critici vizavi de executarea corectă a obligațiilor de muncă atât din partea pretorului sect. Râșcani - dlui Vlad Melnic cât și din partea altor persoane.

Pornind de la condițiile de fond și formă pentru emiterea actelor administrative și respectiv a sancțiunilor ce survin în cazul nerespectării acestora, rezultă că dispoziția contestată este ilegală.

Potrivit prevederilor art.24 al Legii nr. 199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, „Dispozițiile prezentei legi completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin

legilor reglementează activitatea persoanelor cu funcție de demnitate publică”, iar conform art.8 alin. (2) Codul muncii, „(2) La examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului”.

Mai mult ca atât, actul administrativ individual, prin care se dispune încetarea mandatului demnitarului, ca rezultat al activității administrative, este supus principiilor regulilor generale de emitere. Conform art. 16 alin.(1) Cod administrativ, „drept discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală”. Potrivit art. 137 alin.(1) Cod administrativ, „în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul”. Conform art.225 alin.(2) Cod administrativ, „verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege”.

Conform art. 60 alin.(1) Cod administrativ, „Termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel”. Iar art.70 alin.(1) Cod administrativ stabilește că „Procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii”.

Conform art.71 alin.(1) Cod administrativ, „Dacă inițiază o procedura administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil”.

Așa cum atestă dispoziția contestată, procedura administrativă, care a avut drept rezultat final revocarea din funcție a dlui Vdovicenco Valentin, a fost inițiată la 25.01.2022, odată cu emiterea demersului de către pretorul sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, în adresa Primarului General.

Astfel, se constată că, o procedura în vederea verificării circumstanțelor invocate în demers, nu a fost inițiată, dlui Valentin Vdovicenco nefiindu-i solicitate nici explicații referitor la circumstanțele descrise. Totodată, nici la emiterea actului administrativ contestat, circumstanțele indicate în demers nu au fost supuse verificării. Or, actul administrativ contestat nu reflectă aprecierea faptelor indicate în demers și nici nu indică în ce măsură acestea pot servi ca temei pentru revocarea din funcție a dlui Valentin Vdovicenco. În asemenea condiții, consideră reclamantul că Viceprimarul General nu a respectat principiul statuat la art.31 Cod administrativ, conform căruia actele administrative individual și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Cu referire la invocarea art.4 al Legii nr. 199 din 16.07.2010, o consideră nefondată, or, acesta doar enumeră principiile fundamentale de exercitare a funcției de demnitate publică.

În ceea ce privește invocarea art.29 alin.(2) și art.32 din Legea nr.436/2006 „Privind administrația publică locală, acestea nu pot fi reținute întru justificarea dispoziției contestate, or, aceste norme juridice prevăd doar atribuția primarului de a emite dispoziții cu caracter normativ și individual în domeniile atribuite prin lege.

De asemenea, este irelevantă și invocarea prevederilor art. 15 alin.(1), pct. 1) lit. b) din Legea nr. 136/2016 „Privind statutul municipiului Chișinău”, or, potrivit acestuia „Primarul general numește, modifică, suspendă și încetează raporturile de serviciu sau de muncă, în condițiile legii, cu personalul primăriei, pretorii....”

Un alt temei de drept invocat - art. 16 alin.(3) din Legea nr. 136/2016 poartă un caracter general și nu are tangență cu încetarea mandatului persoanei cu funcție de demnitate publică.

Invocarea prevederilor art.20 alin.(3)-(4) din Legea nr. 136/2016 „Privind statutul municipiului Chișinău” de asemenea, o consideră nefondată, or aceste norme completează alte norme juridice privind procedura de eliberare din funcție a viceprezidenților precum și fac trimitere la prevederile art.22 alin.(3) din Legea nr. 199/2010 la care s-a referit anterior.

3. Potrivit prevederilor art.89 alin.(1) Codul muncii „Salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.”

Din considerentele menționate supra, consideră reclamantul că dispoziția Viceprimarului general al mun. Chișinău, Ilie Ceban, nr.74-dc din 25.01.2022 „Cu privire la revocarea domnului Vdovicenco Valentin din funcția de Viceprezident al sectorului Râșcani” urmează a fi anulată, ca fiind ilegală în fond, cu restabilirea sa în funcția anterior deținută.

4. Potrivit prevederilor art.90 alin.(2) Codul Muncii, În cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

(2) Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în:

a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă;

b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.);

c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Subsecvent, în cazul restabilirii sale în funcție, consideră că Primăria mun. Chișinău urmează să-i achite salariul mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, adică începând cu data de 26.01.2022 și până la restabilirea în funcție, precum și să-i compenseze prejudiciul moral cauzat ca urmare a revocării ilegale din funcție pe care î-l estimează la moment la suma de 50 000 lei.

5. În final, comunică reclamantul că, prin cererea prealabilă expediată la data de 24.02.2022 în adresa Primarului General al mun. Chișinău a solicitat revocarea pe cale extrajudiciară a dispoziției nr.74-dc din 25.01.2022 prin care a fost revocat ilegal din funcție, precum și compensarea prejudiciului material cauzat și anume: achitarea salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la muncă, începând cu data de 25.01.2022 și până la restabilirea în funcție, precum și a sumei de 50 000 lei în calitate de prejudiciu moral.

Prin răspunsul nr.V-879/22 din 14.03.2022 a fost informat că cererea prealabilă în partea ce ține de anularea dispoziției nr.74-dc din 25.01.2022 a fost respinsă pe motiv că actul administrativ contestat a fost emis în conformitate cu normele legale indicate în preambulul dispoziției, care au fost aplicate corespunzător, iar temeiuri de anulare a acesteia nu sunt.

Totodată, în partea compensării prejudiciului material și moral, cererea prealabilă a fost declarată ca inadmisibilă, în temeiul art. 167 Cod administrativ.

Consideră motivele invocate în răspunsul nr.V-879/22 din 14.03.2022 nefondate, temei pentru care, în conformitate cu art. 189 alin.(1) Cod Administrativ, a decis să se adreseze cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Prin referința depusă de la 21.04.2022, persoana terță Pretura sect. Râșcani a solicitat respingerea acțiunii înaintate de către dl. Valentin Vdovicenco împotriva Primarului General al mun. Chișinău,

persoane terțe Pretura sect. Rîșcani și Doina Sergiu privind anularea Dispoziției nr. 74-dc din 25.01.2022, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 44-48)

Pârâtul - Primarul General al mun. Chișinău, la data de 26.04.2022, prin intermediul cancelariei Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) a înaintat referință prin care invocând prevederile art. 224 alin.(1), lit. f) din Codul Administrativ, a solicitat respingerea acțiunii înaintată de Valentin Vdovicenco împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, ca fiind nefondată. (f.d. 52-57)

În ședința de judecată de examinarea și soluționarea în fond a acțiunii, reclamantul Vdovicenco Valentin - a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, pe motivele de fapt și de drept indicate în acțiune.

Reprezentantul pârâtului, Primarul General al mun. Chișinău – Crețu Maria, în ședință nu s-a prezentat, însă prin cererea din 17.06.2022, a solicitat examinarea cauzei în lipsă, în procedură scrisă, în baza referinței depuse pe care o susține integral. (f.d. 65-66)

Persoanele terțe Pretura sect. Rîșcani, mun. Chișinău cât și Doina Serghei, nu s-au prezentat în ședința de judecată, instanța considerând posibilă examinarea cauzei în lipsă, pe motivul citării legale, în conformitate cu prevederile art. 218 lit. d) Cod Administrativ. (f.d. 63-64).

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiînd explicațiile părții prezente, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor, studiînd normele legii aplicabile, instanța de judecată conchide că acțiunea reclamantului urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 Cod Administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Astfel, instanța reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiții de încălcare a dreptului vătămat prin activitatea administrativă a Viceprimarului General al mun. Chișinău este întrunit și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ – accesul liber la justiție.

Conform art. 5 Cod Administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Dispoziția Viceprimarului General al mun. Chișinău nr. 74-dc din 25.01.2022 „Cu privire la revocarea dlui Valentin Vdovicenco din funcția de viceprețor al sectorului Rîșcani”, constituie în sine un act administrativ individual defavorabil pentru reclamant.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual

în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Astfel, din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, reclamantul Vdovicenco Valentin, revendică apărarea dreptului său la muncă.

Instanța constată că, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant la instanța competentă jurisdicțional și teritorial, este înaintată în termenul legal, a utilizat corect tipul acțiunii în contestare conform art. 206 Cod Administrativ pentru revendicarea drepturilor sale.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Materialele cauzei denotă că, prin dispoziția Primarului general interimar al mun. Chișinău, dl Adrian Talmaci, nr.371-dc din 01.08.2019 „Cu privire la numirea dlui Vdovicenco Valentin în funcția de viceprețor al sectorului Râșcani”, ultimul a fost numit în funcția de viceprețor al sectorului Râșcani, mun. Chișinău, începând cu data de 01.08.2019 (f.d.11)

Prin Dispoziția Primarul General al municipiului Chișinău, Ion Ceban, nr. 125/1-dc din 02.03.2020, în temeiul demersului dlui Vlad Melnic, prețor al sectorului Râșcani, mun. Chișinău, și în conformitate cu art.art.14, 17 alin.(2), 22 alin.(1) lit. a) și alin.(3) din Legea nr. 199/2010 „Cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică”, art.29 alin.(2) și art.32 din Legea nr. 436/2006 „Privind administrația publică locală”, art. 15 alin.(1), lit. b), alin.(2) și art.16 alin.(1) din Legea nr. 136/2016 „Privind statutul municipiului Chișinău”, a fost dispusă revocarea dlui Valetin Vdovicenco din funcția de viceprețor al sectorului Râșcani, din data de 02.03.2020 (f.d.12).

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani) nr. 3-950/2020 din 24.11.2020, s-a dispus: Acțiunea de contencios administrativ depusă de către Vdovicenco Valentin împotriva Primarului General al mun. Chișinău, persoane terțe Pretura sectorului Râșcani, Doina Serghei, cu privire la anularea actul administrativ defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, se admite parțial. Se anulează în tot Dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 125/1-dc din 02.03.2020 „Cu privire la revocarea dlui Valentin Vdovicenco din funcția de viceprețor al sectorului Râșcani”. Se obligă Primarul general al mun. Chișinău să emită actul administrativ individual cu privire la restabilirea lui Valentin Vdovicenco în funcția de viceprețor al sectorului Râșcani, mun.Chișinău. Se obligă Primarul general al municipiului Chișinău să emită actul administrativ individual cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Valentin Vdovicenco a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 02.03.2020 pînă la data pronunțării hotărârii judecătorești, 24.11.2020. Se încasează din contul Primarului general al municipiului Chișinău în beneficiul lui Vdovicenco Valentin cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7 000 (șapte mii) lei. Se obligă Primarul general al mun. Chișinău să emită actul administrativ cu privire la achitarea în beneficiul lui Valentin Vdovicenco a despăgubirii pentru prejudiciul moral echivalentă cu mărimea unui salariu mediu lunar al viceprețorului sectorului Râșcani, mun.Chișinău.

Hotărârea în partea restabilirii la serviciu a lui Vdovicenco Valentin și încasării unui salariu pentru absență forțată la lucru se execută imediat. (f.d. 13-19)

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3a-180/21 din 13.10.2021, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24.11.2020, în partea pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și în această parte s-a emis o decizie nouă sub formă de încheiere, prin care s-a declarat pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral ca inadmisibilă. În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24.12.2020 s-a menținut. S-a admis parțial cererea formulată de către avocatul Dorel Rotaru în interesele lui Valentin Vdovicenco, cu privire la încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în instanța de apel în mărime de 5000 lei. S-a dispus încasarea de la Primarul general al mun. Chișinău în beneficiul lui Valentin Vdovicenco cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 2 000 lei, suportate în instanța de apel. În rest pretențiile au fost respinse, ca neîntemeiate. (f.d.20-31)

La data de 01.11.2021, reclamantul Valentin Vdovicenco s-a adresat la Curtea de Apel Chișinău cu cerere privind inițierea procedurii de executare a Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani nr.3-950/2020 din 24.11.2020 și a Deciziei Curții de Apel Chișinău nr.3a-180/21 din 13.10.2021. (f.d. 32)

Totodată, instanța reține că, prin Dispoziția Viceprimarului General al mun. Chișinău, Ilie Ceban, nr. 72-dc din 25.01.2022 „Cu privire la executarea hotărârii judecătorești”, s-a dispus restabilirea dlui Valentin Vdovicenco în funcția de Viceprețor al Preturii sectorului Rîșcani municipiul Chișinău; calcularea și respectiv achitarea sumelor bănești în beneficiul lui Vdovicenco Valentin, în conformitate cu Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani nr.3-950/2020 din 24.11.2020 cu modificările operate prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.3a-180/21 din 13.10.2021. (f.d.33-33 verso)

De asemenea, în aceeași zi, de către Viceprimarului General al mun. Chișinău, Ilie Ceban, a fost emisă Dispoziția nr. 74-dc din 25.01.2022, prin care, în temeiul demersului nr. 03-8/01-60/22 din 25 ianuarie 2022 al Pretorului sectorului Rîșcani Municipiul Chișinău, dl Vlad Melnic, prin care s-a propus revocarea din funcția de Viceprețor al sectorului Rîșcani a domnului Valentin Vdovicenco, exprimând neîncrederea pentru motive ce nu presupun prezența culpei acestuia, totodată ținând cont de faptul că exercitarea funcției de demnitate publică se bazează pe principiile legalității, liberului consimțământ, transparenței, exemplului personal, responsabilității și al loialității, având în vedere că încetarea demnitarului numit înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție, luând în considerație poziția dlui Valentin Vdovicenco în cadrul audierilor verbale organizate înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil, în conformitate cu prevederile Codului Administrativ al Republicii Moldova, Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, art. 12 din Legea nr. 270/2018 „Privind sistemul unitar de salarizare în sector bugetar”, art. 4 și art. 22 alin. (3) din Legea nr. 199/2010 „Cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică”, art. 29 alin. (2) și art. 32 din Legea nr. 436/2006 „Privind administrația publică locală”, art. 15 alin. (1) pct. 1) lit. b), art. 16 alin. (3) și art. 20 alin. (3)-(4) din Legea nr. 136/2016 „Privind statutul Municipiului Chișinău”, Dispoziției Primarului General al Municipiului Chișinău nr. 55-dc din 20.01.2022 „Cu privire la deplasare în Federația Rusă, Sankt Petersburg”, s-a dispus revocarea dlui Valentin Vdovicenco, din funcția de Viceprețor al sectorului Rîșcani, din data de 26 ianuarie 2022. (f.d. 34-34 verso)

Nefiind de acord cu Dispoziția Viceprimarului general al mun. Chișinău, dl Ilie Ceban, nr.74-dc din 25.01.2022 „Cu privire la revocarea dlui Vdovicenco Valentin din funcția de Viceprețor al sectorului Rîșcani”, la 24.02.2022, Vdovicenco Valentin a contestat-o cu cerere prealabilă adresată Primarul General al mun. Chișinău, dnul Ceban Ion. (f.d.35-37)

Urmare a examinării cererii prealabile înaintată de Vdovicenco Valentin cu nr. V-879/22 din 28.02.2022 cu privire la anularea dispoziției nr. 74-dc din 25.01.2022 cu privire la revocarea dlui Vdovicenco Valentin din funcția de vicepreșor al sectorului Rîșcani, prin răspunsul nr. V-879/22 din 14.03.2022, autoritatea emitentă a comunicat că actul administrativ a fost emis în conformitate cu normele legale indicate în preambulul dispoziției, fiind aplicate corespunzător, iar temeiuri de anulare a acesteia nu sunt. Respectiv, solicitarea în partea ce ține de anularea dispoziției nr. 74-dc din 25.01.2022 a fost respinsă. Totodată, invocându-se prevederile art. 167 alin.(4) din Codul Administrativ al Republicii Moldova, cererea înaintată în parte ce ține de compensarea prejudiciului material și moral, a fost declarată inadmisibilă. În final, s-a explicat dreptul de a contesta răspunsul, în caz de dezacord cu acesta, în instanța de contencios administrativ (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, str. Kiev, 3) în termen de 30 de zile de la data comunicării. (f.d. 39)

Epuizând calea extrajudiciară de contestare a actului administrativ, la 13.04.2022, Valentin Vdovicenco reprezentat de avocatul Dorel Rotaru s-a adresat la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) cu prezenta cerere de chemare în judecată în contencios administrativ împotriva Primarului General al mun. Chișinău, persoane terțe Pretura sectorului Rîșcani și Doina Serghei privind anularea actului administrativ defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 6-9)

Astfel, obiect al acțiunii prezentului proces constituie legalitatea Dispoziției Viceprimarului General al mun. Chișinău nr. 74-dc din 25.01.2022 „Cu privire la revocarea dlui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepreșor al sectorului Rîșcani”.

Avînd la bază faptele expuse prin prisma cadrului legal relevant speței, instanța constată la caz existența cumulativă a condițiilor pentru admiterea acțiunii, din următoarele considerente.

Conform art. 29 Cod Administrativ, (1) Orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. (2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă : a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. (3) Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Conform art. 3 Cod Administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 21 Cod Administrativ, (1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2) Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decît în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Conform art. 44 Cod Administrativ, (3) Autoritatea publică este obligată să atragă în procedura administrativă, din oficiu sau la cerere, persoanele ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă. Dacă are cunoștință despre astfel de persoane, autoritatea publică le informează despre inițierea sau desfășurarea procedurii administrative.

Art.70 alin.(1) și (2) Cod Administrativ, prevede că, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen

rezonabil. Dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă și alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată.

Conform art. 94 Cod Administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Reieșind din cele constatate supra, prin prisma cadrului legal menționat, instanța reține că, neatragera în procedura administrativă a reclamantului, constituie o încălcare gravă a tuturor garanțiilor acestuia, care îi oferă Codul Administrativ pentru protejarea intereselor legitime.

Respectiva încălcare a normelor de procedură administrativă a generat, la caz, încălcarea unuia din cele mai elementare garanții procedurale, dreptul de a fi ascultat asupra faptelor care au fost invocate în demersul Pretorului sectorului Rîșcani, mun.Chișinău, Vlad Melnic, nr.03-8/01-60/22 din 25.01.2022, adresat Primarului General al mun.Chișinău, Ion Ceban, (f.d.40), demers care a și stat la baza emiterii actului administrativ contestat.

Suplimentar, instanța reține că, Viceprimarul General al mun. Chișinău, urma la caz să aplice și să acționeze în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (3) și 92 Cod Administrativ, care prevede că, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

În speță, Viceprimarul General al mun. Chișinău, nu a stabilit din oficiu toate aspectele de fapt ale cazului, dar s-a limitat doar la cele invocate de către pretorul sectorului Rîșcani, mun.Chișinău, Vlad Melnic, în demersul acestuia nr.03-8/01-60/22 din 25.01.2022, ceea ce nu este suficient.

La caz, de asemenea, este de reținut și prevederile art. 31 Cod Administrativ, care expres indică că, Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conforma art. 118 Cod Administrativ, (1) Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

(3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

(4) Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Instanța de judecată, analizând Actul administrativ contestat - Dispoziția Viceprimarului General al mun. Chișinău nr. 74-dc din 25.01.2022 „Cu privire la revocarea dlui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepreședinte al sectorului Rîșcani”, prin prisma art.118 Cod Administrativ, consideră că acesta nu este motivat și urmează a fi anulat din acest motiv, or pîrîtul nu a îndeplinit procedura de emisie a acestuia și anume cea de motivare.

Reieșind din conținutul actului contestat rezultă că, Viceprimarul General al mun. Chișinău examinând demersul președintelui sectorului Rîșcani, mun.Chișinău, Vlad Melnic, nr.03-8/01-60/22 din 25.01.2022, la emiterea acestuia s-a bazat doar pe motivele invocate în respectivul demers, și anume : „*pe motivul neîncrederii președintelui în raport cu dl Vdovicenco Valentin...*” „*...pe care o consideră ca fiind o persoană impusă, cu care nu va putea conlucra, ceea ce va crea blocaje grave în activitățile președintelui Rîșcani...*”, „*...în calitate de președinte, nu-mi pot exprima consimțământul pentru a lucra cu domnul Vdovicenco Valentin, deoarece, chiar fără culpa domnului, modul în care înțeleg eu lucrurile referitoare la gestionarea treburilor publice, dar și indicațiile și sarcinile Primarului general, diferă de modul în care le tratează domnul Valentin Vdovicenco*”. (f.d.40-40 verso)

Viceprimarul General al mun. Chișinău la emiterea Dispoziției nr. 74-dc din 25.01.2022, s-a bazat exclusiv pe demersul președintelui, fără însă a examina și alte probe în acest sens, or acestea nu se regăsesc la dosarul administrativ.

Astfel, instanța constată că, actul administrativ contestat, nu conține în sine o careva motivare, clară, cu trimiteri la probe or, această exigență trebuie realizată într-un mod suficient de explicit, condiție legală care în speța dedusă judecătii nu a fost respectată. Iar, nemotivarea creează impresia justițiabililor că autoritatea publică emite acte administrative aleatoriu, în lipsa prezenței probelor.

Motivarea actului administrativ urmează să fie clară și precisă, să se refere la probele administrate în cauză și să fie în concordanță cu acestea, să răspundă în fapt și în drept la toate aspectele incidente cazului, să conducă în mod logic și convingător la soluția din dispozitiv, ceea ce la caz se atestă lipsă.

Iar argumentul pîrîtului invocat în referința depusă (f.d.53-54) precum că, actul administrativ individual a fost emis în deplină concordanță cu prevederile legale, armonizând în sine principiul de motivare conform art. 31 din CA, precum și cerința motivării drept formalitate procedurală pentru emiterea unui act administrativ conform art. 118 CA; astfel, în preambulul dispoziției contestate sunt expuse considerentele, temeiurile esențiale luate în considerație de către autoritatea publică pentru justificarea emiterii actului administrativ, respectiv, la caz, se constată cu certitudine că actul administrativ contestat de către reclamant est emis cu respectarea rigorilor de motivare, ceea ce implică corespunderea cu rigorile legale, fără a fi necesare aplicarea consecințelor pentru anularea acestuia; instanța îl reține ca fiind neîntemeiat, or temeiurile de fapt și de drept indicate în conținutul Dispoziției contestate sunt insuficiente și nemotivate.

Mai mult, hotărârea/decizia unei autorități trebuie să cuprindă, ca o garanție a caracterului echitabil al procedurilor administrative și al respectării drepturilor tuturor părților, inclusiv și dreptul de a fi prezent la procedura administrativă, cât și dreptul la apărare, motivele de fapt și de drept care au format convingerea autorității în cadrul procedurii administrative, dar motivele de fapt și de drept prezente la caz

și care au dus la formarea convingerii autorității să ia hotărârea contestată, sunt insuficiente, ținând cont de importanța acesteia.

Prin urmare, se atestă că pârâtul nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, iar această încălcare se materializată prin faptul că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite, ceea ce poartă un caracter neproportional scopului urmărit, fapt ce duce la anularea acestuia.

Conform art.225 alin. (2) Cod Administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică : a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform art.137 Cod Administrativ, (1) În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. (2) Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. (3) Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. (4) Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Instanța reține că, autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) Cod Administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, pârâtul era obligat prin lege să-și exercite discreția, însă fără erori discreționare.

Suplimentar, instanța consideră necesar a reține și următoarele prevederi legale.

Conform anexei la Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16.07.2010, funcția de vicepreședinte este funcție de demnitate publică.

Conform art. 3 din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16.07.2010, (1) Prevederile prezentei legi se aplică persoanelor cu funcții de demnitate publică specificate în anexa la prezenta lege.

Conform art. 6 din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16.07.2010, (1) Ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin alegeri sau prin numire, în condițiile legii. (3) În cazul în care ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin numire, temeiul legal al apariției raportului de exercitare a funcției este actul de numire.

Conform art. 7 din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16.07.2010, (1) Mandatul demnitarului este de 4 ani, dacă un alt termen nu este stabilit prin Constituție sau prin legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar.

Conform art. 22 din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16.07.2010, (1) Exercițarea mandatului încetează în caz de :

a) expirare a termenului, dacă mandatul nu este prelungit în modul stabilit de lege, sau înainte de termen;

b) stabilire, prin actul de constatare rămas definitiv, a încheierii directe sau prin intermediul unei persoane terțe a unui act juridic, luării sau participării la luarea unei decizii fără soluționarea conflictului de interese real în conformitate cu prevederile legislației privind reglementarea conflictului de interese;

c) nedepunere a declarației de avere și interese personale sau refuz de a o depune, în condițiile art.27 alin.(8) din Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate;

d) dispunere de către instanța de judecată, prin hotărâre irevocabilă, a confiscării averii nejustificate.

(3) În cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

Din analiza normelor juridice invocate supra, instanța conchide că, art.22 alin.(3) din Legea nr. 199/2010 nu prevede temeiuri pentru eliberarea din funcție a pretorului sau a altui demnitar, ci prevede doar *procedura* revocării din funcție și anume, prin emiterea (atunci când există temeiuri) unui act administrativ al autorității care a numit demnitarul în funcție.

Faptul că alineatul (3) din art.22 al Legii nr. 199 din 16.07.2010 prevede doar procedura și nu temeiuri pentru eliberarea din funcție a demnitarului rezultă și din alin.(4) art.22 al acestei legi, care stipulează că „Dispozițiile alin. (3) nu se aplică demnitarilor pentru care legea specială ce reglementează activitatea acestora prevede o altă procedură de încetare a mandatului înainte de termen”. Or, acest fapt, încă o dată accentuează că art.22 alin.(3) din Legea nr. 199/2010 reglementează doar procedura de eliberare din funcție a demnitarului și nu este în sine o lege materială care ar constitui temei pentru eliberarea din funcție a demnitarului.

Prin urmare, pentru eliberarea din funcție a persoanelor cu funcții de demnitate publică (inclusiv a pretorilor) nu este suficient doar să respecti procedura, dar mai este necesar existența unui temei prevăzut de lege.

Argumentele invocate în dispoziția contestată cu referire la dreptul Primarului general de a revoca din funcție vicepretorii doar în baza „*lipsei de încredere*”, în lipsa unor temeiuri concrete, instanța le consideră drept declarative.

Mai mult ca atât, aceste argumente contravin și constatărilor făcute de Curtea Constituțională și reflectate în hotărârea privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Anexa la Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000 nr. 22 din 22.07.2016.

Conform prevederilor pct.pct. 58, 61 și 62 al hotărârii prenotate, Curtea a menționat:

„58. Cu referire la speța examinată, Curtea retine că, potrivit Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, șeful și adjunctul Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat sunt persoane de demnitate publică. În același timp, Curtea constată că pentru aceste funcții cadrul normativ nu stabilește criterii de numire sau destituire.

61. Astfel, având în vedere competențele funcționale, Curtea menționează că respectivele funcții nu se înscriu în categoria funcțiilor politice, care să justifice excluderea persoanelor care le dețin de la protecția drepturilor speciale de muncă.

62. Curtea menționează că persoanele respective sunt antrenate în raporturi speciale de muncă. Ca urmare, deși acestea sunt numite și revocate din funcție prin Hotărâre de Guvern în lipsa unor criterii strict determinate, ele beneficiază de drepturi și garanții speciale de muncă, ce decurg din normele generale ale legislației muncii și ținând cont de particularitățile contractelor administrative”.

Concluzia că revocarea din funcție a demnitarului public poate avea loc pentru motive ce nu presupun prezența culpei acestuia rezultă și din prevederile art. 118 Cod administrativ, în conformitate cu

care „Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Astfel, instanța reiterează că, prin însăși definiția motivării actului administrativ, se impune expres necesitatea motivării acestuia, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Respectiv, instanța de judecată va aprecia ca neîntemeiate alegațiile pârâtului conform cărora se pretinde că prevederile Legii nr. 199 din 16.07.2010, oferă dreptul pretorului de a propune numirea și eliberarea din funcție a vicepretorului, iar Primarul general este cel care decide modul în care organizează activitatea autorității executive municipale și în cazul în care nu este satisfăcut de activitatea persoanelor cu funcție de demnitate publică poate să dispună eliberarea lor din funcție fără a indica careva motive prevăzute de respectiva Lege sau Codul Muncii, imputabile acestuia.

Instanța de judecată va reține că în practica Curții Constituționale a Republicii Moldova a fost statuat că, deși legislația muncii permite anumite limitări ale drepturilor salariatului, totuși, ele trebuie să aibă o justificare, să fie necesare, să răspundă unui interes general. Întrucât acest drept nu este unul absolut, pe cale de consecință, se impune examinarea în cauză a respectării principiului proporționalității, o cerință imperativă necesar a fi respectată în cazurile de restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, prevăzută de art. 54 alin. (2) din Constituție... Curtea observă că legislația muncii condiționează încadrarea în câmpul muncii de întrunirea anumitor cerințe, precum și stabilește situații ale drepturilor salariaților de suspendare și încetare a raporturilor c muncă. Totuși, cele invocate trebuie să aibă o justificare, să fie necesare, să răspundă unui interes general, (hotărârea Curții Constituționale nr. 6 din 06 martie 2018)

În consecință, instanța de judecată va concluziona că actul administrativ contestat, este ilegal și prin el reclamantul este vătămat în dreptul său la muncă, astfel, reieșind din prevederile art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, instanța va admite pretenția lui Vdovicenco Valentin și va anula Dispoziția Viceprimarului General al mun. Chișinău nr. 74-dc din 25.01.2022 „Cu privire la revocarea dlui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepretor al sectorului Rîșcani”.

Conform art. 89 alin.(1) Codul Muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

Conform art.90 alin.(1) - (3) Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

(2) Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în :

- a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă;
- b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.);
- c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

(3) Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată ținând-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât salariu mediu lunar al salariatului.

Drept consecință a anulării actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată va obliga Primarul general al municipiului Chișinău să emită actul administrativ individual cu privire la restabilirea lui Valentin Vdovicenco în funcția de vicepreședinte al sectorului Rîșcani, mun.Chișinău și să emită act administrativ cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Valentin Vdovicenco a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu începând cu 25.01.2022, pînă la data pronunțării hotărârii judecătorești, 28.06.2022.

Conform art.329 alin.(1) Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Conform art.329 alin.(2) Codul Muncii, prejudiciul moral se repară în formă bănească într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legă cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent mărime prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Instanța de judecată, consideră întemeiată și pasibilă admiterii parțiale a cerinței reclamantului de reparare a prejudiciului moral, în beneficiul ultimului urmînd a se încasa despăgubirea echivalentă unui salariu de funcție.

Referitor la cerința reclamantului prin care se solicită încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că careva documente justificative ce ar certifica suportarea unor cheltuieli, nu au fost prezentate, considerente din care aceasta se respinge ca fiind neîntemeiată, or, în conformitate cu art. 96 alin. (1) și (11) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art. 256 alin. (1) CPC, urmează a fi executate imediat ordonanța și hotărârea judecătorească prin care pârâtul este obligat la plata:

- a) pensiei de întreținere;
- b) salariului și a altor drepturi ce decurg din raporturi de muncă, precum și - indemnizațiilor prevăzute de statutul șomerilor, în mărimea unui salariu mediu;
- c) reparației prejudiciilor cauzate prin vătămare a integrității corporale sau prin o altă vătămare a sănătății ori prin deces, dacă reparația s-a efectuat sub formă de prestații bănești periodice;
- d) unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru, în cazul reintegrării în serviciu.

Alin. (2) al aceluiași articol statuează că hotărârea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim urmează a fi executată imediat.

În corespundere cu prevederile legale citate, hotărârea în partea restabilirii la lucru a lui Vdovicenco Valentin și încasării unui salariu pentru absență forțată la lucru se va executa imediat.

Astfel, contextul celor supra-elucidate, instanța conchide temeinicia parțială a acțiunii, cerințele urmînd a fi parțial admise, iar actul administrativ individual contestat, urmează a fi anulat ca fiind emis contrar legii.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. b) Cod Administrativ, instanța de judecată,

hotărâște:

Acțiunea de contencios administrativ depusă de către Vdovicenco Valentin împotriva Primarului General al mun. Chișinău, persoane terțe Pretura sectorului Rîșcani, Doina Serghei, cu privire la anularea actului administrativ defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, **se admite parțial.**

Se anulează în tot Dispoziția Viceprimarului General al mun. Chișinău nr. 74-dc din 25.01.2022 „Cu privire la revocarea dlui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepreședinte al sectorului Rîșcani”.

Se obligă Primarul general al mun. Chișinău să emită actul administrativ individual cu privire la restabilirea lui Valentin Vdovicenco în funcția de vicepreședinte al sectorului Rîșcani, mun. Chișinău.

Se obligă Primarul general al municipiului Chișinău să emită actul administrativ individual cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul lui Valentin Vdovicenco a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 25.01.2022, până la data pronunțării hotărârii judecătorești, 28.06.2022.

Se obligă Primarul general al mun. Chișinău să emită actul administrativ cu privire la achitarea în beneficiul lui Valentin Vdovicenco a despăgubirii pentru prejudiciul moral echivalentă cu mărimea unui salariu mediu lunar al vicepreședintelui sectorului Rîșcani, mun. Chișinău.

Hotărârea în partea restabilirii la serviciu a lui Vdovicenco Valentin și încasării unui salariu pentru absență forțată la lucru se execută imediat.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
judecătorul

Igor Barbacaru